

Śniadanie z Salomonem, 24 maja 2021, rozdział 17, wg BT5

- (1) Lepszy kęs chleba w spokoju niż dom pełen biesiad kłótliwych.
- (2) Sługa rozsądny weźmie górę nad synem zhańbionym
i z braćmi posiadzie dziedzictwo.
- (3) Dla srebra - tygiel, dla złota - piec,
dla serc probierzem jest Pan.
- (4) Złoczyńca zwraca uwagę na zgubne wargi,
nieszczery słucha szkodliwego języka.
- (5) Kto drwi z ubogiego, znieważa jego Stwórcę,
kto cieszy się z klęski, nie jest bez winy.
- (6) Koroną starców synowie synów,
a chlubą synów ojcowie.
- (7) Nie przystoi prostakowi napuszona mowa,
tym bardziej możnemu wargi kłamliwe.
- (8) W oczach posiadacza dar kamieniem szczęścia,
gdziekolwiek się zwróci, ma powodzenie.
- (9) Cudzą przewinę tai, kto szuka przyjaźni,
kto sprawę rozgłasza, odpycha przyjaciela.
- (10) Nagana głębiej poruszy rozsądnego niż nierozumnego - sto batów.
- (11) Z pewnością przekorny zła szuka,
poślą mu okrutnego zwiastuna.
- (12) Raczej spotkać niedźwiedzicę, co dzieci straciła,
niż nierozumnego w jego głupocie.
- (13) Kto złem za dobro płaci, temu zło nie ustąpi z domu.
- (14) Kłótnie zaczynać, to dać upust wodzie,
nim spór wybuchnie, uciekaj!
- (15) Kto bezbożnego uwalnia
i kto skazuje prawego
- obydwaj są obrazą dla Pana.
- (16) Po co pieniądze w rękach nierozumnego?
By kupić mądrości? Brak mu rozumu.
- (17) Przyjaciel kocha w każdym czasie,
ale brat się rodzi w nieszczęściu.
- (18) Nierozumny jest, kto daje porękę lub przysięgą ręczy za bliźniego.
- (19) Kto lubi przewinę, lubi i kłótnię;
kto bramę podwyższa, szuka upadku.
- (20) Szczęścia nie zazna serce przewrotne,
w nieszczęście wpada nieszczery w języku.
- (21) Kto rodzi głupca - to na własne zmartwienie;
nie cieszy się ojciec nicponia.
- (22) Radość serca wychodzi na zdrowie,
duch przygnębiony wysusza kości.
- (23) Występny wyjmuje dar z zanadrza, by ścieżki prawa naginać.
- (24) Przed rozsądnego obliczem jest mądrość,
lecz oczy nierozsądnego na krańcach świata.
- (25) Zmartwieniem ojca - syn nierozumny,
goryczą - dla swojej matki.
- (26) Dla prawego i kara grzywny niedobra,
bezprawiem jest chłostać szlachetnych.
- (27) Wiedzę posiadł, kto w słowach oszczędny;
kto spokojnego ducha, jest roztropny.
- (28) I głupi, gdy milczy, uchodzi za mądrego,
gdy wargi zamyka - za rozumnego.

Prz 17:1nn BW

⁽¹⁾ Lepsza kromka suchego chleba i przy tym spokój, niż dom pełen mięsa, a przy tym kłótnia. ⁽²⁾ Rozumny sługa będzie panem nad synem nicponiem i wraz z jego braćmi będzie miał udział w dziedzictwie. ⁽³⁾ Tygiel wytapia srebro, a piec złoto, lecz Pan bada serca. ⁽⁴⁾ Złośnik zważa na złośliwe wargi, fałszywy słucha zgubnego języka. ⁽⁵⁾ Kto się naśmiewa z ubogiego, urąga jego Stworzycielowi, a kto się raduje z nieszczęśliwego, nie ujdzie kary. ⁽⁶⁾ Koroną starców są synowie synów, a chlubą dzieci są ich ojcowie. ⁽⁷⁾ Dostojna mowa nie przystoi głupiemu, tym mniej szlachetnemu - mowa kłamliwa. ⁽⁸⁾ Za kamień czarodziejski uchodzi dar w oczach tego, kto go daje; gdziekolwiek się zwróci, ma powodzenie. ⁽⁹⁾ Zataja występki ten, komu zależy na przyjaźni; lecz kto o nim rozgłasza, rozłącza przyjaciół. ⁽¹⁰⁾ Karcenie głębiej dotyka rozumnego, niż głupiego sto batów. ⁽¹¹⁾ Zły dąży tylko do buntu, lecz zostanie przeciwko niemu wysłany okrutny posłaniec. ⁽¹²⁾ Lepiej spotkać niedźwiedzicę, której zabrano młode, niż głupca w jego szale. ⁽¹³⁾ Nie wychodzi zło z domu tego, kto odpłaca złem za dobre. ⁽¹⁴⁾ Kto wywołuje zwadę, jest jak ten, kto wypuszcza wodę; więc zaniechaj tego, zanim spór wybuchnie. ⁽¹⁵⁾ I ten, kto uwalnia winnego, i ten, kto skazuje niewinnego, obaj są ohydą dla Pana. ⁽¹⁶⁾ Na cóż pieniądze w ręku głupca? Mógłby nabyć mądrości, lecz nie ma na to rozumu. ⁽¹⁷⁾ Przyjaciół zawsze okazuje miłość; rodzi się bratem w niedoli. ⁽¹⁸⁾ Człowiekiem nierozumnym jest ten, kto daje zobowiązanie, kto daje porękę za swojego bliźniego. ⁽¹⁹⁾ Kto lubi występki, lubi zwadę; kto stawia wysoką bramę, dąży do upadku. ⁽²⁰⁾ Człowiek przewrotnego serca nie znajduje szczęścia, a człowiek podstępного języka wpada w nieszczęście. ⁽²¹⁾ Kto spłodził głupca, ten ma zmartwienie; ojciec głupca nie doznaje radości. ⁽²²⁾ Wesole serce jest najlepszym lekarstwem; lecz przygnębiony duch wysusza ciało. ⁽²³⁾ Bezbożny przyjmuje łapówki ukradkiem, aby wykrzywić ścieżki prawa. ⁽²⁴⁾ Roztropny ma twarz zwróconą ku mądrości, lecz oczy głupca błądzą po krańcach ziemi. ⁽²⁵⁾ Głupi syn jest zmartwieniem dla ojca i goryczą dla swojej rodzicielki. ⁽²⁶⁾ Już nawet wymierzyć grzywnę niewinnemu nie jest rzeczą dobrą, a chłostać szlachetnych jest wbrew prawu. ⁽²⁷⁾ Kto oszczędza swych słów, jest rozsądny, a kto zachowuje spokój ducha, jest roztropny. ⁽²⁸⁾ Nawet głupiec, gdy milczy, uchodzi za mądrego, za roztropnego, gdy zamyka usta.

Prz 17:1nn UBG

" ⁽¹⁾ Lepszy jest kęs suchego *chleba*, a przy tym spokój, niż dom pełen bydła ofiarnego z kłótnią. ⁽²⁾ Sługa roztropny będzie panował nad synem, który przynosi hańbę, i wraz z jego braćmi będzie miał udział w dziedzictwie. ⁽³⁾ Tygiel dla srebra, piec dla złota, ale serca bada PAN. ⁽⁴⁾ Zły zważa na wargi fałszywe, a kłamca słucha przewrotnego języka. ⁽⁵⁾ Kto naśmiewa się z ubogiego, uwłacza jego Stwórcy, a kto się cieszy z nieszczęścia, nie uniknie kary. ⁽⁶⁾ Koroną starców są synowie synów, a chlubą synów są ich ojcowie. ⁽⁷⁾ Poważna mowa nie przystoi głupiemu, tym mniej kłamliwe usta dostojnikowi. ⁽⁸⁾ Dar jest *jak* drogocenny kamień w oczach tego, kto go posiada; gdziekolwiek z *nim* zmierza, ma powodzenie. ⁽⁹⁾ Kto kryje grzech, szuka miłości, a kto wyjawia sprawę, rozdziela przyjaciół. ⁽¹⁰⁾ Nagana lepiej działa na rozumnego niż sto razy na głupiego. ⁽¹¹⁾ Zły szuka jedynie buntu; dlatego zostanie wysłany przeciw niemu okrutny posłaniec. ⁽¹²⁾ *Lepiej* człowiekowi spotkać się z niedźwiedzicą, której zabrano młode, niż z głupim w jego głupocie. ⁽¹³⁾ Kto odpłaca złem za dobro, temu zło z domu nie ustąpi. ⁽¹⁴⁾ Kto zaczyna kłótnię, *jest jak* ten, co puszcza wodę; *dlatego* zaniechaj sporu, zanim wybuchnie. ⁽¹⁵⁾ Kto usprawiedliwia niegodziwego i kto potępia sprawiedliwego, obaj budzą odrazę w PANU. ⁽¹⁶⁾ Na cóż w ręku głupiego pieniądze, by zdobyć mądrość, skoro nie ma rozumu? ⁽¹⁷⁾ Przyjaciół kocha w każdym czasie, a brat rodzi się w nieszczęściu. ⁽¹⁸⁾ Nierozumny człowiek daje porękę i ręczy na oczach przyjaciela. ⁽¹⁹⁾ Kto kocha grzech, kocha spór, a kto podwyższa swoją bramę, szuka zagłady. ⁽²⁰⁾ Przewrotny w sercu nie znajduje dobra, a kto ma przewrotny język, wpadnie w zło. ⁽²¹⁾ Kto spłodzi głupca, *zrobi to* na swój smutek, a ojciec głupiego nie doznaje radości. ⁽²²⁾ Wesole serce działa dobrze *jak* lekarstwo, a przygnębiony duch wysusza kości. ⁽²³⁾ Niegodziwy bierze dar z zanadru, aby wypaczać ścieżki sądu. ⁽²⁴⁾ Mądrość *jest* przed obliczem rozumnego, a oczy głupca są aż na krańcu ziemi. ⁽²⁵⁾ Głupi syn jest zmartwieniem dla ojca i goryczą dla rodzicielki. ⁽²⁶⁾ Zaprawdę to niedobrze wymierzyć karę sprawiedliwemu ani bić władców za prawość. ⁽²⁷⁾ Kto ma wiedzę, powściąga swoje słowa, człowiek roztropny *jest* zacnego ducha. ⁽²⁸⁾ Nawet głupi, gdy milczy, uchodzi za mądrego, a kto zamyka swoje wargi – za rozumnego."